Báthori Csaba

Varázslat

Jó látni. Jó bárkit látni. Jó látni téged.
De hány boldogságot értem már meg,
hetet, hétszer hetet, behunyt szememmel.
Aki nincs, csak így látom immár. Aki
lesz, csak így látom immár. Egykori
málnapiros ajkadat, szemérmes
ajkadat szemmel nem láthatom
ó, nem. És most téged látlak, és
benned mindet, akit azelőtt láttam.
Szemmel alig látunk már a világban –
benne vagyok, amiből kiváltam
azelőtt, elhiszem, amit babonásan
nem hittem, s nem hiszem, amit
hittem szabados hiedelemmel.
Amíg látlak, legalább nevem
változatlan, Báthori Csaba. Milyen
csoda, hogy odafenn majd vagy
odalenn is ezzel érkezem haza.